Svenska Ishockeyförbundet

Elitkurs

En jämförelse av två styrspel i boxplay

Peter Andersson

Handledare: Göran Lindblom

2012-04-27

Sammanfattning

Denna studie har som mål att utreda vilket av två styrspel i boxplay som är fördelaktigast att använda i syfte att sätta press, hålla pressen i egen zon samt att släppa till så få chanser som möjligt i samband med styrspelet i boxplay. För att ta reda på detta har en empirisk studie genomförts. Den har använt videoupptagningar från Elitseriesäsongen 2011-2012 och analyserat totalt 150 boxplay, varav 75 av varje styrspel. De styrspelen som har analyserats är ett *aggressivt styrspel* och ett *passivt styrspel* och där deras fördelar och nackdelar har lyfts fram. Ett *passivt styrspel* är att föredra i syfte att sätta press i försvarszonen och för att kunna hålla pressen så lång tid som möjligt. Det är svårt att dra någon entydig slutsats om vilket av styrspelen som är att föredra för att undvika att släppa till målchanser.

Innehållsförteckning

1. Inledning 4
1.1. Avgränsningar 5
2. Bakgrund 6
2.1. Aggressivt styrspel 7
2.2. Passivt styrspel 7
3. Syfte 9
3.1. Frågeställning 9
4. Genomförande och metod 10
4.1. Genomförande 10
4.2. Metodval 10
4.3. Urval 11
5. Resultat 12
6. Diskussion 14
6.1. Felkällor 16
6.2. Vidare forskning 16
7. Referenslista 18
7.1. Internetkällor 18
7.2. Tryckta källor 18

1. Inledning

I dagens ishockey ser vi att ”special teams”, det vill säga powerplay, boxplay eller dylikt får en helt annan betydelse för ishockeymatchens utgång (Vesper A. 2007). Vesper menar att mer mål görs i powerplay idag och därför påverkar denna spelform matchens resultat mer. Denna forskning riktar sig framförallt mot NHL men ett liknande mönster där vikten av ett bra powerplay och boxplay visar sig även i Elitserien. I dagens hockey och kanske framförallt i de matcher som verkligen betyder något för båda lagen ser vi att tillställningarna blir alltmer tighta målmässigt och ett matchavgörande moment som ett powerplay eller för den delen ett boxplay kan avgöra en match. Självklart kan ett mål vara avgörande men något som inte ska förringas är den psykologiska effekten som ett bra utfört boxplay kan ha för laget.

Likväl som det är viktigt för ett lag att ha ett bra och fungerade powerplay spel, lika viktigt är det att ha ett bra boxplay spel. Mycket fokus läggs ofta på hur bra powerplay ett visst lag har men något som inte bör förringas är hur bra boxplay som det försvarande laget spelar. Det är detta som denna rapport kommer att studera närmare, nämligen boxplay spelet. Spelet i boxplay har flera olika faser och den fas som kommer att studeras i denna studie är hur det defensiva laget försvarar sig när anfallarna dvs. det lag som spelar powerplay har pucken i egen zon och i uppspelsfasen. För att försvara sig då finns det flera metoder men det absolut vanligaste och det som kommer att studeras här är metoden styrspel. De styrspel som kommer att analyseras i denna rapport kommer att gås igen i *kapitel 2.1* och *kapitel 2.2*.

Varför jag har valt skriva om detta ämne grundar sig i att jag som tränare i både junior- och seniorhockeyn haft rollen att arbeta med boxplayspelet och detta moment av hockeyn intresserar mig. Under min tid som spelare användes jag ofta i boxplaysituationer och jag tycker att det är visst typ av tänk och kvalitéer som krävs när man spelar boxplay. Vidare anser jag att det finns utvecklingspotential inom området och mycket att förbättra. Jag tycker att det har blivit en viktigare del av hockeyn idag än vad det kanske var tidigare. Matcherna är betydligt jämnare idag och många matcher avgörs i boxplay eller powerplay. Mycket fokus läggs även på powerplay idag fast att egentligen boxplay kanske är lika viktigt. I längden spelar det ingen roll hur många mål ett lag gör i powerplay ifall de släpper in fler i boxplay. De kommer förmodligen förlora fler matchen på grund av ”special teams” än vad de vinner sett över en längre period. De flesta lag har idag både powerplay- och boxplayspecialister som spelar i dessa spelformer. Detta är en utveckling som skett de senaste åren då tempot inom hockeyn gått upp och spelarna måste ha krafter kvar för att spela i avgörande lägen senare i matchen. Detta görs för att få ut maximalt av spelarna och för att alla inte klarar av att spela i alla situationer och detta är en av de anledningarna till att olika spelare används vid olika lägen av matchen. Med införandet av dessa ”specialister” har även konsten att döda powerplay kommit att studeras närmare de senaste åren och detta är något som intresserar mig.

1.1. Avgränsningar

Avgränsningarna som är gjorda för denna rapport är att den kommer att begränsa sig till att innefatta spelet i boxplay. Vidare kommer den att avgränsas till att behandla styrspel och inte andra typer av metoder för att försvara sig i boxplay som är teoretiskt möjligt men som kanske inte används allt för ofta i praktiken. De lag som har undersökts under deras boxplayspel är lag som spelar i den svenska Elitserien och inom detta område kommer studien att begränsa sig. Därmed kommer den inte att behandla hur styrspel i boxplay spelas i exempelvis NHL, KHL, andra europeiska ligor eller andra delar av världen. Det finns ett flertal styrspel och varianter på dessa som används av lagen i Elitserien och även olika spel som beror på hur motståndarna agerar men denna rapport kommer endast att behandla två av de vanligaste styrspelen, *passivt styrspel och aggressivt styrspel* som behandlas ingående i nästkommande kapitel. Det är även endast styrspelen samt stress/press i boxplay som kommer att behandlas och övrigt boxplayspel kommer endast att beröras sporadiskt i texten.

2. Bakgrund

Som tidigare redogjorts i rapporten blir spelet i ”special teams” allt viktigare och detta styrks även av den statistik som finns på området. Trenden är tydlig och visar på att tiden som lagen får spela i powerplay har minskat de senaste fem åren och samtidigt att effektiviteten i powerplay har ökat vilket visas i *tabell 1* (Hockeyligan[1], 2012).

Tabell 1

Säsong	Totalt antal chanser i powerplay (ggr)	Genomsnittlig effektivitet (%)
2007-2008	3419	17,91
2008-2009	2930	18,13
2009-2010	2817	18,43
2010-2011	2417	19,12
2011-2012	2189	18,21

Med denna statistik som bakgrund kan slutsatsen att antalet chanser man får i powerplay minskar och det därför är viktigt att utnyttja de tillfällen man får. Detta verkar vara något lagen gör då powerplaystatistiken förbättrats de senaste fem åren även om det var en lägre effektivitet den senaste säsongen 2011-2012. Studeras istället boxplaystatistiken visar denna på samma sak som powerplay statisktiken gör, nämligen att antalet tillfällen minskar samtidigt som elitserielagen släpper in mer mål i boxplay, frånsett den nyss avslutade säsongen då boxplaystatistiken ökade igen vilket visas i *tabell 2* (Hockeyligan[2], 2012).

Tabell 2

Säsong	Totalt antal tillfällen i boxplay (ggr)	Genomsnittlig boxplayeffektivitet (%)
2007-2008	3419	82,01
2008-2009	2930	81,89
2009-2010	2817	81,57
2010-2011	2417	80,90
2011-2012	2189	81,61

Hur spelas då boxplay i dagens ishockey? det vanliga i spelformen 5 mot 4 är att det försvarande laget, det lag som spelar boxplay, försöker att skjuta ner pucken till det anfallande lagets försvarszon. Där hämtar det anfallande laget pucken och det vanligaste förfarandet är att det försvarande laget då använder sig av ett styrspel för att möta anfallet. Självklart finns det flera tänkbara alternativ till att spela ett styrspel men det är det mest använda försvarssystemet i ett förstaskede då det anfallande laget försöker ta sig in i det försvarande lagets försvarszon. Ett effektivt styrspel ska lägga en god grund för att kunna återerövra pucken under det anfallande lagets uppspelsfas eller störa dem så pass mycket att det

försvarande laget kan erövra pucken eller tvinga fram en dålig ”dump” som det försvarande laget kan ha en god chans att erövra pucken vid.

Styrspel kan användas i alla typer av spelformer men som klargjords kommer denna rapport att handla om styrspel i boxplay. Under elitseriesäsongen 2011-2012 var det framförallt två stycken styrspel som användes av lagen i boxplay. Dessa var ett *aggressivt styrspel* och ett *passivt styrspel*, vad som menas dessa och hur dessa definieras återfinns nedan.

2.1. Aggressivt styrspel

Detta styrspel går ut på, som det hörs i namnet, att det försvarande laget (det utan puck) sätter press på puckföraren i den offensiva zonen och försöker att tvinga honom ut mot långsargen, alternativt tvinga honom att passa pucken. I detta fall samarbetar två forwards för att pressa ut det anfallande laget mot sargen medans backarna parspelar hemåt. Målet är att sätta press tidigt, vanligtvis runt rödlinjen och erövra pucken (Suburban hockey, 2006). Detta styrspel finns i flera varianter och i *figur 1* nedan illustreras hur de försvarande spelarna skulle kunna agera i denna typ av styrspel.

Figur 1

2.2. Passivt styrspel

Passivt styrspel kallas också för ”moving box” och detta styrspel går ut på att sätta press längre ned i banan mellan rödlinjen och den egna blålinjen. De fyra spelarna går hem i en fyrkant där forwards drar sig in mot mitten. Vanligtvis släpper det försvarande laget upp puckföraren i mitten av banan för att sedan krympa utrymmet för denna runt den egna blålinjen och tvinga fram ett dåligt beslut av puckföraren eller att erövra pucken. Hur de försvarande spelarna kan röra sig på banan visas i *figur 2* nedan.

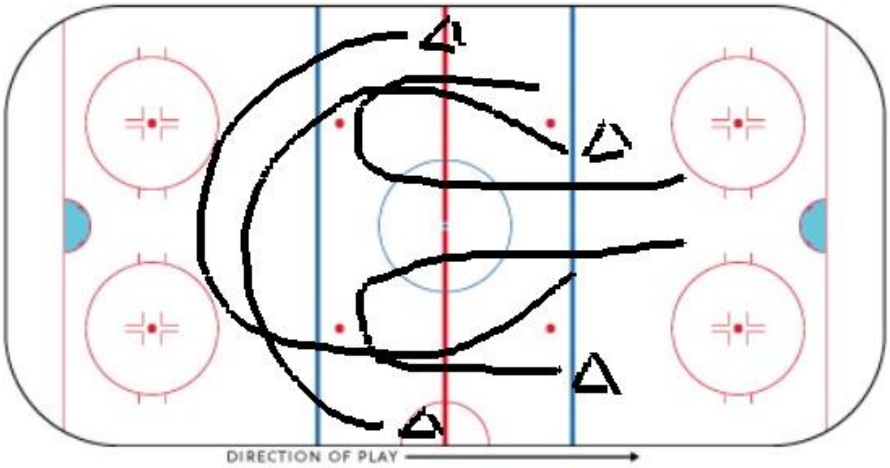

Figur 2

Till dessa metoder bör tilläggas att det inte alls är ovanligt att styrspelen anpassas efter hur motståndarna spelar och vilka styrkor och svagheter de har. Det som kommer att avgöras och bedömas i denna studie är därför hur dessa två metoder i olika små variationer i praktiken lyckas med att erövra pucken och stoppa det anfallande laget. Därför kan det inte sägas att de två styrspelen ser ut exakt som de är beskrivna ovan eller är illustrerade i *figur 1* och *figur 2* utan mindre variationer kan förekomma, dock kan många klassificeras inom något av dessa styrspel.

Inom detta område av ishockeyn finns det ytterst begränsat med studier av vetenskaplig karaktär gjorda och endast en annan studie som behandlat just styrspel i boxplay har påträffats. Denna studie är gjord avmRoger Öhman (Öhman, 2007) och i denna dras slutsatsen att det är viktigt att vara samlade kring blålinjen för att kunna sätta press. Studier finns dock gjorda om hur powerplay har förändrats de senaste åren både sett till spelsätt men också betydelsen av ”special teams”. Dessa studier behandlar dock i huvudsak den nordamerikanska ligan NHL där spelet i ”special teams” skiljer sig markant från det som spelas i Sverige och Elitserien. Spelplanen har andra dimensioner i NHL än i Elitserien och till säsongen 2005-2006 kom även regeländringar som skulle underlätta spelet i powerplay (NHL.com, 2005).

3. Syfte

Syftet med denna rapport är utvärdera ett antal styrsystem och avgöra vilket av dessa som är effektivast i avseende att sätta press på puckförare i defensiv zon samt att erövra puckkontroll. Att avgöra vilket styrspel som är effektivast från ett försvarsläge då motståndaren besitter puckinnehav i deras egen zon till dess att de transporterat pucken till deras anfallszon för att där sätta press på puckföraren.

3.1. Frågeställning

- Vilket styrspel är effektivast för att kunna sätta press i försvarszon på ett bra sätt och erövra pucken?
- Vilket styrspel minimerar riskerna för att släppa till farliga målchanser?
- Hur lång tid kan det försvarande laget hålla pressen uppe innan de tvingas ställa om till statisk box?

4. Genomförande och metod

4.1. Genomförande

För att avgöra vilket av styrspelen som är det mest effektiva att använda sig av har 30 stycken slumpvis utvalda matcher där dessa styrspel förekommit analyserats. Dessa matcher har samtliga spelats under Elitseriesäsongen 2011-2012 och alla elitserielagen finns representerade. Metoden som har används för att samla in och analysera data är via videosystemet Dartfish (http://www.dartfish.com). Systemet fungerar så att målvaktstränaren i Modo, Maciej Szwoch ”taggar”, märker olika spelsekvenser under matchen och lagrar detta i ett datasystem. Szwoch får sina bilder från TV-sändningarna som sänder varje match. har Boxplay sekvenserna har sedan analyserats från matcherna och först har bedömningen gjorts ifall spelet kan klassificeras som antingen ett *passivt styrspel* eller ett *aggressivt styrspel* enligt definitionerna av dessa, eller något annat som inte kommer att behandlas i denna studie såsom spelvändningar och dylikt. Ifall styrspelen som används i matcherna kan kategoriseras inom något av styrspelen analyseras dessa vidare under följade kriterier:

- Antal sekunder som försvararen har kunnat pressa/stressa anfallaren.
- Antal tillfällen då anfallaren inte tog sig in i offensiv zon.
- Antal tillfällen då anfallaren fått ”ställa upp” i statiskt powerplayspel.
- Antal tillfällen då anfallaren fått in pucken i offensiv zon men försvararen fått ut pucken under pressen/ stressen, före anfallaren hinner ”ställa upp” i statiskt powerplayspel.
- Antalet tillfällen då anfallaren kommit till avslut.

Utöver detta har data tagits fram om vart inträdet i den offensiva zonen skedde. Dessa kategoriserades i tre områden: mitten, kanten eller via ”dump”. Utifrån resultaten av dessa kriterier har de olika styrspelen analyserats ur olika perspektiv och en slutsats tagits fram. Totalt har 150 stycken styrspel analyserats varav 75 stycken är av typen *passivt styrspel* och 75 stycken är av typen *aggressivt styrspel*.

4.2. Metodval

För att analysera de olika styrspelen i en boxplay situation har en empirisk undersökning genomförts, dels för att ha möjlighet att studera de parametrar som anses vitala för huruvida styrspelet är effektivt eller inte. Vidare medför de ringa undersökningarna inom detta område att en litteraturstudie skulle vara ogenomförbar på detta område. Med dagens teknik är det även fördelaktigt att använda sig av videoupptagningar framför realtidsgranskning, mycket beroende på att misstag kan undvikas vid återuppspelande av materialet samt att detaljer är

lättare att upptäcka med denna metod. Valet av parametrarna som studeras är gjort utifrån perspektivet att återvinna pucken men även att inte tillåta det anfallande laget att skapa en målchans. Den första parametern behandlar antalet sekunder som försvararen har att stressa motståndaren, detta beroende på att det är just under denna tid som de har som störst chans att vinna puckkontroll. Nästa parameter behandlar antalet tillfällen som anfallaren inte tog sig in i offensiv zon vilket får anses vara ett lyckat styrspel och något eftersträvansvärt för försvararna. Den tredje parametern behandlar antalet tillfällen som anfallaren får ställa upp i statiskt powerplayspel och det är detta som styrspelet har som mål att förhindra och det får anses som ett misslyckade för försvararnas styrspel ifall anfallarna får ställa upp i statiskt powerplayspel. Fjärde parametern handhar de tillfällen då försvararna får ut pucken under stressen, det vill säga då anfallarna just tagit sig in i anfallszon och där erövrar pucken och lyckas skicka den ur försvarszonen, detta anses vara ett lyckat styrspel från försvararnas sida. Den sista parametern räknar antalet tillfällen som anfallaren kommit till avslut och detta får anses vara ett misslyckande för försvararnas styrspel.

4.3. Urval

Som tidigare nämnts har 30 stycken slumpvis utvalda matcher från Elitserien 2011-2012 valts ut för denna studie. Samtliga tolv lag i Elitserien finns representerade i undersökningen och sannolikheten att de därmed ska finnas representerade är positiv vilket är ett krav för ett slumpvist urval (Dahmström, p.318, 2005). Varför de tolv lagen i Elitserien valts är för att få en så stor bredd och för att se olika versioner på styrspelen som används i praktiken. Urvalet har även skett på grunden att dokumenterat material finns tillgängligt.

5. Resultat

Resultaten i denna studie kommer att presenteras för varje styrspel nedan i *tabell 3* och i *tabell 4*. I *tabell 3* visas resultaten för *passivt styrspel* och i *tabell 4* visas resultaten för *aggressivt styrspel*. De olika enheterna i tabellen är ”Antal gånger” och menar hur många tillfällen varje händelse inträffat. ”Snitt/sekunder” avser den genomsnittliga tiden till dess att händelsen inträffade (exempel: Det tog 3 sekunder innan laget fick ut pucken ur zonen). De tre sista parametrarna *mitten*, *kant* och *dump* avser vart anfallarna tog in pucken i zonen.

Passivt styrspel (75st)

Totalt hade försvararna 534 sekunder av stress på motståndarna, vilket motsvarar 7,12 av sekunder stress vid varje tillfälle.

Tabell 3

Händelse	Antal gånger	Snitt/sekunder	Mitten	Kant	Dump
Ej in i offensiv zon	0	∞	∞	∞	∞
Kommit till statiskt PP	33	8,73	8	18	7
Försvararna får ut pucken	34	6,47	7	14	13
Kommit till avslut	8	3,25	1	4	3

- Vid 0 procent av fallen bryts uppspelen före anfallaren kommit in i anfallszonen.
- Vid *passivt styrspel* kommer 44 procent av försöken till statiskt powerplay och det tar i genomsnitt 8,73 sekunder innan det statiska powerplayspelet är etablerat. Vid denna händelse gjordes 24 procent av inträdena i anfallszon från mitten, 55 procent via någon av kanterna och 21 procent skedde med hjälp av en ”dump”.
- Vid 45 procent av fallen får försvararna ut pucken och detta tar i snitt 6,47 sekunder. Vid denna händelse skedde 21 procent av inträdena från mitten, 41 procent via kanterna och 38 procent via en ”dump”.
- Vid 10 procent av fallen kommer anfallaren till ett direkt avslut och detta tar i genomsnitt 3,25 sekunder. Här skedde inträdena i 12,5 procent i mitten, vid 50 procent av tillfällena från kant och i 37,5 procent av fallen med ”dump”.

Aggressivt styrspel (75st)

Totalt hade försvararna 205 sekunder av stress på motståndarna, vilket motsvarar 2,73 av sekunder stress vid varje tillfälle.

Tabell 4

Händelse	Antal gånger	Snitt/sekunder	Mitten	Kant	Dump
Ej in i offensiv zon	12	∞	∞	∞	∞
Kommit till statiskt PP	36	3,83	15	16	5
Försvararna får ut pucken	13	2,85	3	8	2
Kommit till avslut	14	2,14	3	7	4

- Vid aggressivt styrspel förhindrades anfallarna från att komma in i offensiv zon i 16 procent av fallen.
- I 48 procent av fallen kom anfallarna till statiskt powerplay och detta tog i genomsnitt 3,83 sekunder innan det kunde etableras. Inträdena i anfallszon skedde i 42 procent av fallen från mitten, 44 procent av fallen från någon av kanterna och i 14 procent av fallen via en ”dump”.
- Vid 17 procent av tillfällena fick försvararna ut pucken och detta tog i genomsnitt 2,85 sekunder. Inträdena skedde i 23 procent av fallen i mitten, 61 procent av fallen från en kant och 15 procent av inträdena skedde via en ”dump”.
- I 19 procent av fallen kom anfallarna till avslut vilket i genomsnitt tog 2,14 sekunder. I 21 procent av fallen skedde inträdet i den offensiva zonen i mitten, 50 procent av inträdena skedde från en kant och resterande 29 procent skedde med hjälp av en ”dump”.

6. Diskussion

Ifall vi ser till de resultat som kommit fram i denna studie kan vi se att det *passiva styrspelet* trots sitt namn medförde en längre period för försvararna att stressa anfallarna. Det är anmärkningsvärt att tiden i press är kortare i det *aggressiva styrspelet* men en anledning till att det ter sig på detta sätt kan vara för att i det *passiva styrspelet* är laget mer samlat och kan sätta press tillsammans i ett senare skede och då kanske även att anfallarna på ett lättare sätt kan hantera pressen. Till denna teori kan även läggas att med det *aggressiva styrspelet* sätts anfallaren i en sådan press att mer misstag begås och det då går snabbare för försvararna att vinna pucken då inte puckerövringen är i ett direkt samband med stressen. Det vill säga att stressen inte alltid måste utföras till fullo för att puckerövring skall vara möjlig. Detta argument stöds även av att studien som visar på att försvararna oftare kan förhindra anfallarna från att komma in i den offensiva zonen med det *aggressiva styrspelet* än med det *passiva styrspelet.* Det kan också vara så att försvararna vinner pucken och stressen avbryts då av en naturlig orsak, vilket drar ner tiden som försvararna pressar anfallaren.

Ifall vi ser till det *passiva styrspelet* kan vi se att vid de flesta försöken, 89 procent, etableras antingen ett statiskt powerplay eller så får försvararna ut pucken ur zonen. Med det faktum att anfallarna kommer in i anfallszonen i samtliga fallen, 100 procent i denna studie, kan det nästan antas stress sätts i alla fallen och därav går tiden i press upp. Intressant med det *passiva styrspelet* är att se ifall ”statiskt styrspel” och ”kommit till avslut” ses som ett misslyckande för försvararna och att ”få ut pucken” och ”ej in i offensiv zon” ses som ett lyckat styrspel av försvararna ser vi att 55 procent av fallen fick ett negativt utfall för försvararna, vilket resulterar i att 45 procent av fallen fick ett positivt utfall. Gör vi istället samma jämförelse med det *aggressiva styrspelet* kan vi se att 33 procent går i försvararnas favör och 67 procent i anfallarnas favör. Detta visar på en tolv procentig skillnad till det *passiva styrspelets* favör. Det kan omsättas till att det *passiva styrspelet* har tolv procent större chans att lyckas.

En stor skillnad som också syns mellan de två styrspelen är hur lång tid det tar för anfallarna att komma till ett statiskt powerplayspel. Det tar betydligt mycket kortare tid vid det *aggressiva styrspelet* än vad det tar vid det *passiva styrspelet*. Detta kan härledas från karaktären av de båda styrspelen, i det *aggressiva styrspelet* sätts pressen högt upp i banan och lyckas inte pressen i ett tidigt skede tillåts motståndaren komma in i offensiv zon då försvararna kan ha tappat spelare högre upp i banan som inte kan hjälpa till att sätta press och på så sätt motverka uppställandet av ett statiskt powerplay. Detta fenomen förklarar även till viss del antalet tillfällen som försvararna får ut pucken ur sin zon, de har färre spelare som sätter press och kan hjälpa till att försvara och backarna då i första hand tvingas att ge anfallande forwards utrymme och de får då tillfälle att ställa upp i ett statiskt powerplay. Detta viktig faktor till det *passiva styrspelets* fördel då boxplay till mångt och mycket handlar att fördröja tid och få motståndaren att slösa bort sin tid i powerplay.

Ifall vi ser på hur pucken tas in i den offensiva zonen, när så görs, ser vi att det egentligen inte är några större skillnader mellan de båda styrspelen. Det som dock kan sägas är att vid ”dump” i ett *aggressivt styrspel* så kommer anfallarna till ett fördelaktigt läge i form av statiskt powerplay eller avslut i 82 procent av fallen, medans det i det *passiva styrspelet* kommer anfallarna endast till ett fördelaktigt läge i 43 procent av fallen och i resterande så får försvararna ut pucken ur zonen. Detta kan bero på att försvararna är mer samlade i det *passiva styrspelet* och tillsammans kan arbeta ut pucken, samt att försvararna förmodligen har en högre fart på väg hemåt vilket gör att de kan nå först till pucken vid ”dumpen”. Detta är även något som styrks av Öhmans studie (Öhman, 2007).

En fråga som dock är avgörande att ställa för att svara på frågeställningarna i denna rapport med resultaten av undersökning i baktanke är vilken skillnad som det gör att stoppa motståndarna i ett tidigt skede av banan i en lägre frekvens än att låta dem ställa upp i ett statiskt powerplayspel. Ifall vi skulle jämföra de båda styrspelen rakt över i vad de resulterar i kan vi dra slutsatsen att med ett *aggressivt styrspel* bryter man motståndaren tidigare i banan samtidigt som man släpper till fler avslut. Denna skillnad uppgår dock endast i en frekvens av sex stycken vilket kan bero på mätfel men även att karaktären av ett *aggressivt styrspel* gör att det lättare för spelare att gå bort sig vilket medför att det är lättare för anfallarna att komma till avslut om försvararna hamnar fel.

Detta öppnar för frågan ifall de avslut som kommer till beror på ett systemfel i styrspelen eller ifall det beror på individuella misstag av någon form. Detta med individuella misstag och likväl individuella prestationer vet vi förekommer inom ishockeyn frekvent och de avslut som kommer till beror nog till stora delar på just detta. Det som kanske däremot inte beror lika mycket på detta fenomen är de tillfällen som anfallaren kan etablera ett statiskt powerplayspel. Jag anser dock att detta fenomen bör vara lika stort i båda styrspelen, men det *passiva styrspelet* är om möjligt mer förlåtande mot dessa pågrund av att medspelare kan ge understöd på ett bättre sätt.

För att svara på frågeställningarna i denna studie kan vi genom att analysera resultaten dra slutsatsen att för att kunna sätta en bra och varaktig press i försvarszonen bör ett *passivt styrspel* tillämpas då försvararna tillåts att sätta press i just försvarszonen samt att tiden som pressen kunde behållas i var betydligt längre än den tid som pressen kunde hållas i ett *aggressivt styrspel*. Det *passiva styrspelet* hade även en bättre statistik än vad det *aggressiva styrspelet* hade i vid hur tillfällen försvararna fick ut pucken ur zonen. Detta väger det *aggressiva styrspelet* till viss del upp i form av vunnen puck i ett tidigare skede, men detta betyder mindre för pressen i försvarszonen och möjligheten att vinna pucken där.

Nästa frågeställning som denna studie hade var vilket styrspel som minimerar riskerna för att släppa till farliga målchanser. Ifall vi ser till de direkta målchanserna som skapas så släpper det *aggressiva styrspelet* till fler chanser än vad det *passiva styrspelet* gör. De båda styrspelen tillåter anfallaren att ställa upp i statiskt powerplay i ungefär lika många fall och därför är det inte vitalt för utgången av studien att undersöka hur många farliga målchanser som skapas i ett statiskt powerplay. Skillnaden i antalet tillsläppta målchanser är så pass liten, 8 procent, vilket kan ha att göra med både slump och tillfälligheter och det är därför svårt att dra någon

entydig slutsats av denna undersökning om vilket av styrspelen som släpper till minst farliga målchanser.

Den sista frågeställningen som skall besvaras i denna rapport är hur lång tid som det försvarande laget kan hålla pressen uppe innan de tvingas ställa om till att spela statisk box. På denna fråga finns det enligt undersökning ett relativt entydigt svar på, nämligen att ett *passivt styrspel* är att föredra för att kunna hålla pressen uppe rent tidsmässigt där man kunde hålla pressen i genomsnitt 4,39 sekunder längre. Något som vi också kan se är att tiden innan en händelse inträffat är betydligt kortare med ett *aggressivt styrspel* än med ett *passivt styrspel* vilket medför kortare press, men det ser även ut som att pressen ger utdelning snabbare. Hur man ska tolka detta är inte helt klart. Pressen kan bedömas som att den är ”hårdare” i ett *aggressivt styrspel* och att detta skulle göra att tiden innan en händelse, god eller ond, gick ned. För att dock svara på frågeställningen är ett *passivt styrspel* att föredra för att hålla en lång press rent tidsmässigt. En fråga som dock uppstår är ifall det *aggressiva styrspelet* fördröjer anfallarna mer tidigt i uppspelet och därmed vinner tid i boxplayet jämfört med det *passiva styrspelet* som egentligen inte har någon direkt fördröjning för anfallarna förens dem närmar sig anfallszonen. Trots allt handlar boxplay om att fördröja spelet så att anfallarna slösar bort den tid de har i powerplay.

Från resultatet av denna empiriska studie kan vi dra slutsatsen att ett *passivt styrspel* är att föredra i dessa situationer som har analyserats med parametrar som bedömts. Jag vill poängtera att det är vid valet av just dessa parametrar som valet av ett *passivt styrspel* är bättre. I en matchsituation kan många andra parametrar vara av betydelse och ett reellt styrspel i boxplay är i de flesta mer komplext.

6.1. Felkällor

Något som måste tilläggas till denna studie är dess felkällor och hur modellerna av de båda styrspelen är uppbyggda. De båda systemen är uppbyggda kring stereotypa styrspel, men det bör poängteras att alla lag har olika varianter på dessa samt att lagen anpassar sig efter hur motståndarna spelar och även efter vilka spelare som dessa sätter på isen ifall dessa har något särskilt uppspel eller spelsätt. Andra felkällor som kan ha uppstått i denna studie är sådana gjorda under datainsamlingen. Dels kan bedömningsfel ha uppstått om vilket styrspel som använts och hur försvararna och anfallarna agerat och hur situationerna avlöpt. Det vill säga saker som: fick försvararna verkligen ut pucken? Var det här ett passivt styrspel? Vid klockning av tidsaspekterna i studien kan även fel ha uppstått som genom återupprepning kan ha förstorats.

6.2. Vidare forskning

Ser vi till resultaten i det *passiva styrspelet* ser vi att i inga fall har försvararna lyckats bryta innan pucken tagits in i anfallszonen. Detta reser frågan hur hårt man bör trycka på att stå upp runt den egna blålinjen. Många hävdar här att det kan vara bra för att tvinga fram en ”dump”, denna studie kan dock inte stärka att detta skulle medföra ett ökat puckerövrande. Vidare studier som skulle vara av intresse vore bland annat en utredning för hur pucken effektivast och bäst bör föras in i offensivzon i powerplay. En sådan undersökning skulle även kunna vinklas till boxplay. Ett annat område som också vore av intresse är vilka tidsfördröjande effekter olika moment av boxplayspelet har. Något som vore av intresse kring boxplay och även dess styrspel är ifall det är systemet i sig eller om det är individuella misstag/prestationer som inträffar då målchanser eller dylikt uppstår.

7. Referenslista

7.1. Internetkällor

Vesper, A. (2007), What's new in the new NHL?, http://athenaeum.libs.uga.edu/bitstream/handle/10724/9627/vesper_andrew_j_200705_ma.pdf?sequence=1 , (20120427)

Hockeyligan[1] (2012), Powerplay-statistik - Elitserien,
http://estat.hockeyligan.se/PDFReports/Elitserien_2011-2012_Powerplaystatistik.pdf ,

http://estat.hockeyligan.se/PDFReports/Elitserien_2010-2011_Powerplaystatistik.pdf ,

http://estat.hockeyligan.se/PDFReports/Elitserien_2009-2010_Powerplaystatistik.pdf ,

http://estat.hockeyligan.se/PDFReports/Elitserien_2008-2009_Powerplaystatistik.pdf ,

http://estat.hockeyligan.se/PDFReports/Elitserien_2007-2008_Powerplaystatistik.pdf , (20120427)

Hockeyligan[2] (2012), Boxplay-statistik – Elitserien,

http://estat.hockeyligan.se/PDFReports/Elitserien_2011-2012_Boxplaystatistik.pdf ,

http://estat.hockeyligan.se/PDFReports/Elitserien_2010-2011_Boxplaystatistik.pdf ,

http://estat.hockeyligan.se/PDFReports/Elitserien_2009-2010_Boxplaystatistik.pdf ,

http://estat.hockeyligan.se/PDFReports/Elitserien_2008-2009_Boxplaystatistik.pdf ,

http://estat.hockeyligan.se/PDFReports/Elitserien_2007-2008_Boxplaystatistik.pdf , (20120427)

NHL.com (2005), NHL: what's new,
http://cdn.nhl.com/avalanche/bc/images/adhoc/pdf/Whats_New.pdf , (20120427)

Suburban hockey (2006), Penalty Killing Strategies,
http://www.suburbanhockey.com/documents/coaches%20club/penaltykillingstrategies.pdf , (20120427)

7.2. Tryckta källor

Dahmström, K. (2005). Från datainsamling till rapport – att göra en statistisk undersökning. *Studentlitteratur*.

Öhman, Roger. (2007). Hemgång i boxplay. *Elittränarutbildning.*